

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 157

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 2 martie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE	
10. — Lege privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2016 pentru modificarea art. 890 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății	2
274. — Decret pentru promulgarea Legii privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2016 pentru modificarea art. 890 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății	2
★	
275. — Decret privind conferirea Ordinului <i>Virtutea Militară</i>	3
276. — Decret privind conferirea Ordinului Național <i>Steaua României</i> în grad de <i>Mare Cruce</i>	3
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
215. — Decizie pentru eliberarea domnului Robert-Răzvan Dobre din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității de Reformă Feroviară	4
216. — Decizie pentru numirea domnului Marian Păun în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității de Reformă Feroviară	4
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
3.936/2016. — Ordin al ministrului culturii privind clasarea în Lista monumentelor istorice în categoria II — arhitectură, m — monument, grupa valorică A a Zidului Cetății cu turnurile de est, de sud și de vest, str. Bălcescu Nicolae, municipiul Orăștie, județul Hunedoara, ca subcomponentă unică în cadrul ansamblului monument istoric Cetatea Orăștie.....	5
3.382. — Ordin al ministrului educației naționale privind structura anului școlar 2017—2018	6
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 2 din 30 ianuarie 2017 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	7–16

LEGI ŞI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAŢILOR****SENATUL****LEGE**

**privind respingerea Ordonanţei de urgenţă a Guvernului
nr. 59/2016 pentru modificarea art. 890 din Legea nr. 95/2006
privind reforma în domeniul sănătăţii**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se respinge Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 59 din 28 septembrie 2016 pentru modificarea art. 890 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătăţii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 768 din 30 septembrie 2016.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 şi ale art. 76 alin. (2) din Constituţia României, republicată.

p. PREŞEDINTELE CAMEREI
DEPUTAŢILOR,
PETRU GABRIEL VLASE

PREŞEDINTELE SENATULUI
**CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON
POPESCU-TĂRICEANU**

Bucureşti, 1 martie 2017.
Nr. 10.

PREŞEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**

**pentru promulgarea Legii privind respingerea Ordonanţei
de urgenţă a Guvernului nr. 59/2016 pentru modificarea
art. 890 din Legea nr. 95/2006 privind reforma
în domeniul sănătăţii**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) şi ale art. 100 alin. (1) din Constituţia României, republicată,

Preşedintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind respingerea Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 59/2016 pentru modificarea art. 890 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătăţii şi se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREŞEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

Bucureşti, 28 februarie 2017.
Nr. 274.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
privind conferirea Ordinului *Virtutea Militară*

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1), ale art. 8 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Legii nr. 459/2002 privind Ordinul *Virtutea Militară* și Medalia *Virtutea Militară*, cu modificările ulterioare,

având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

în semn de apreciere a înaltului profesionalism și a rezultatelor remarcabile obținute de personalul unității în îndeplinirea misiunilor specifice, atât pe teritoriul național, cât și în teatrele de operații,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul *Virtutea Militară* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru militari, de pace, Drapelului de Luptă al Bazei Sprijin Logistic „Muntenia”.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANU

București, 1 martie 2017.
Nr. 275.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
**privind conferirea Ordinului Național *Steaua României* în grad
de *Mare Cruce***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1), ale art. 6 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 11/1998 pentru reinstituirea Ordinului Național *Steaua României*, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere propunerea ministrului afacerilor externe,

în semn de înaltă apreciere pentru sprijinul constant și semnificativ pe care l-a acordat țării noastre în demersurile sale de realizare a obiectivelor strategice, precum și în cadrul Organizației Tratatului Atlanticului de Nord,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul Național *Steaua României* în grad de *Mare Cruce* domnului Michael Ray Turner, co-președinte al Grupului de prieteni ai României din Congresul Statelor Unite ale Americii.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANU

București, 1 martie 2017.
Nr. 276.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI
GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE
pentru eliberarea domnului Robert-Răzvan Dobre
din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat,
al Autorității de Reformă Feroviară

Având în vedere propunerea formulată de ministrul transporturilor,
în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea
Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și
al art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2016 privind
înființarea Autorității de Reformă Feroviară,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Robert-
Răzvan Dobre se eliberează din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat,
al Autorității de Reformă Feroviară.

PRIM-MINISTRU
SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Mihai Busuioc

București, 2 martie 2017.
Nr. 215.

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE
pentru numirea domnului Marian Păun
în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat,
al Autorității de Reformă Feroviară

Având în vedere propunerea formulată de ministrul transporturilor,
în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea
Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și
al art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2016 privind
înființarea Autorității de Reformă Feroviară,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul
Marian Păun se numește în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al
Autorității de Reformă Feroviară.

PRIM-MINISTRU
SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Mihai Busuioc

București, 2 martie 2017.
Nr. 216.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL CULTURII

ORDIN

privind clasarea în Lista monumentelor istorice în categoria II — arhitectură, m — monument, grupa valorică A a Zidului Cetății cu turnurile de est, de sud și de vest, str. Bălcescu Nicolae, municipiul Orăștie, județul Hunedoara, ca subcomponentă unică în cadrul ansamblului monument istoric Cetatea Orăștie

Având în vedere Referatul nr. 3.847 din 24 octombrie 2016 de aprobare a proiectului de ordin al ministrului culturii de clasare în Lista monumentelor istorice, categoria II — arhitectură, m — monument, grupa valorică A a Zidului Cetății cu turnurile de est, de sud și de vest, strada Bălcescu Nicolae, municipiul Orăștie, județul Hunedoara, ca subcomponentă în cadrul ansamblului monument istoric Cetatea Orăștie,

în conformitate cu dispozițiile art. 13 alin. (1) pct. 2 lit. a) și b) și ale art. 33 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 16 alin. (2) și (3) din Normele metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.260/2008, cu modificările și completările ulterioare, și al prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se clasează monument istoric Zidul Cetății cu turnurile de est, de sud și de vest în categoria II — arhitectură, m — monument, grupa valorică A, cu codul în Lista monumentelor istorice HD-II-m-A-03376.01, ca subcomponentă a ansamblului monument istoric Cetatea

Orăștie, situat în strada Bălcescu Nicolae, municipiul Orăștie, județul Hunedoara.

(2) Zona de protecție a monumentului istoric este cuprinsă în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul culturii,
Ramona Bogdana Crețu

București, 21 noiembrie 2016.
Nr. 3.936.

ANEXĂ

Zona de protecție a Zidului Cetății cu turnurile de est, de sud și de vest, strada Bălcescu Nicolae, municipiul Orăștie, județul Hunedoara, Coordonate stereo 70

Nr. crt.	Nord (X)	Est (y)
1.	359927.59	483548.83
2.	359927.59	483548.83
3.	359949.99	483545.82
4.	359951.41	483557.10
5.	359979.77	483554.81
6.	359991.12	483550.37
7.	360010.47	483546.40
8.	360037.68	483541.66
9.	360039.15	483512.92
10.	360050.02	483509.71
11.	360046.23	483502.84
12.	360061.74	483493.97
13.	360069.29	483489.66
14.	360065.51	483485.49
15.	360051.94	483468.99
16.	360040.29	483455.11
17.	360027.69	483446.72
18.	360018.53	483445.54
19.	359989.95	483447.72
20.	359966.57	483449.49
21.	359952.90	483450.53
22.	359934.93	483454.00
23.	359922.77	483460.78
24.	359891.42	483468.18
25.	359858.38	483474.56

Nr. crt.	Nord (X)	Est (y)
26.	359847.84	483490.82
27.	359844.38	483492.65
28.	359862.58	483528.46
29.	359861.83	483534.05
30.	359860.48	483541.67
31.	359846.64	483537.02
32.	359811.27	483558.49
33.	359809.91	483557.51
34.	359803.33	483561.28
35.	359801.86	483562.10
36.	359816.98	483587.99
37.	359822.74	483592.47
38.	359829.52	483611.15
39.	359834.95	483627.68
40.	359837.81	483628.35
41.	359841.40	483636.90
42.	359865.80	483626.65
43.	359875.12	483625.62
44.	359878.42	483647.86
45.	359899.73	483645.52
46.	359928.22	483639.89
47.	359918.82	483592.35
48.	359933.62	483590.93
49.	359932.27	483580.28
50.	359924.67	483549.32
51.	359927.73	483548.81

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN
privind structura anului școlar 2017—2018

În temeiul art. 94 alin. (2) lit. r) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor din Hotărârea Guvernului nr. 26/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale,

ministrul educației naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Anul școlar 2017—2018 are 35 de săptămâni de cursuri, însumând 167 de zile lucrătoare.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), se stabilesc următoarele:

a) pentru clasele terminale din învățământul liceal, anul școlar are 32 de săptămâni de cursuri și se încheie în data de 25 mai 2018;

b) pentru clasa a VIII-a, anul școlar are 34 de săptămâni de cursuri și se încheie în data de 8 iunie 2018;

c) pentru clasele din învățământul liceal — filiera tehnologică, cu excepția claselor terminale, durata cursurilor este cea stabilită prin planurile-cadru de învățământ în vigoare;

d) pentru clasele din învățământul profesional, durata cursurilor este cea stabilită prin planurile-cadru de învățământ în vigoare;

e) pentru învățământul special — clasele a IX-a—a XI-a, ciclul inferior al liceului, filiera tehnologică, durata cursurilor este de 37 de săptămâni, însumând 177 de zile lucrătoare;

f) stagiile de pregătire practică pentru care au optat absolvenții ciclului inferior al liceului, filiera tehnologică, cuprind 720 de ore care se desfășoară în perioada propusă de unitatea de învățământ organizatoare și aprobată de inspectoratul școlar, conform structurii anului școlar, cu respectarea vacanțelor;

g) pentru învățământul postliceal (școală postliceală și școală de maistri), durata cursurilor este cea stabilită prin planurile-cadru de învățământ, în vigoare.

Art. 2. — Anul școlar 2017—2018 începe pe data de 1 septembrie 2017, se încheie pe data de 31 august 2018 și se structurează pe două semestre, după cum urmează:

Semestrul I are 18 săptămâni dispuse în perioada 11 septembrie 2017—2 februarie 2018.

Cursuri — luni, 11 septembrie 2017 — vineri, 22 decembrie 2017

În perioada 28 octombrie—5 noiembrie 2017, clasele din învățământul primar și grupele din învățământul preșcolar sunt în vacanță.

Vacanța de iarnă — sâmbătă, 23 decembrie 2017 — duminică, 14 ianuarie 2018

Cursuri — luni, 15 ianuarie 2018 — vineri, 2 februarie 2018

Vacanța intersemestrială — sâmbătă, 3 februarie 2018 — duminică, 11 februarie 2018

Semestrul al II-lea are 17 săptămâni dispuse în perioada 12 februarie 2018—15 iunie 2018

Cursuri — luni, 12 februarie 2018 — vineri, 30 martie 2018

Vacanța de primăvară — sâmbătă, 31 martie 2018 — marți, 10 aprilie 2018

Cursuri — miercuri, 11 aprilie 2018 — vineri, 15 iunie 2018

Vacanța de vară — sâmbătă, 16 iunie 2018 — duminică, 9 septembrie 2018

Art. 3. — În zilele libere prevăzute de lege și de contractul colectiv de muncă aplicabil nu se organizează cursuri.

Art. 4. — Unitățile de învățământ și inspectoratele școlare vor marca prin manifestări specifice ziua de 5 octombrie — Ziua internațională a educației, ziua de 5 iunie — Ziua învățătorului.

Art. 5. — (1) Programul național „Școala altfel” se va desfășura în perioada 2 octombrie 2017—31 mai 2018, pe o perioadă de 5 zile consecutive lucrătoare, a căror planificare se află la decizia unității de învățământ.

(2) Intervalul aferent programului „Școala altfel” nu coincide cu perioada lucrărilor scrise semestriale/tezelor.

Art. 6. — Lucrările scrise semestriale/tezele se susțin la finalul semestrelor, după parcurgerea programei școlare cu cel puțin 3 săptămâni înainte de finalul semestrului.

Art. 7. — Etapele naționale ale olimpiadelor școlare se organizează, de regulă, în perioada vacanței de primăvară, conform calendarului olimpiadelor naționale școlare.

Art. 8. — (1) În situații deosebite, bine fundamentate, în funcție de condițiile climaterice locale speciale și de specificul școlii, inspectoratele școlare pot aproba, la cererea conducerii unităților de învățământ, modificări ale structurii anului școlar stabilite prin prezentul ordin.

(2) Solicitarea de modificare a structurii anului școlar se face după consultarea consiliului reprezentativ al părinților din unitatea/unitățile de învățământ respectivă/respective.

(3) Aprobarea modificării structurii anului școlar, menționată la alin. (1), se acordă în condițiile asigurării unui număr de zile de cursuri cel puțin egal cu cel stabilit la art. 1, precum și a posibilității ca toți elevii să participe, fără restricții, la examenele și evaluările naționale: evaluarea națională a absolvenților clasei a VIII-a, examenul de bacalaureat, examenele de certificare a competențelor profesionale, examenele de atestare a competențelor, examenele de absolvire.

(4) Recuperarea cursurilor suspendate ca urmare a unor situații obiective de urgență, cum ar fi epidemii, intemperii, calamități naturale sau altele asemenea, nu se poate realiza în perioada vacanțelor școlare.

Art. 9. — Calendarul examenelor/evaluărilor naționale, al examenelor de absolvire, respectiv de certificare/atestare a calificării profesionale/a competențelor, precum și calendarul admiterii în clasa a IX-a se aprobă prin ordine distincte ale ministrului educației naționale.

Art. 10. — Direcția generală evaluare și monitorizare învățământ preuniversitar, Direcția minorității, Direcția generală management preuniversitar, inspectoratele școlare, precum și conducerile unităților de învățământ duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 11. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației naționale,
Pavel Năstase

București, 24 februarie 2017.
Nr. 3.382.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 2

din 30 ianuarie 2017

Dosar nr. 3.358/1/2016

Lavinia Curelea — președintele delegat al Secției I civile — președintele completului

Nicoleta Țăndăreanu — judecător la Secția I civilă

Carmen Georgeta Negrilă — judecător la Secția I civilă

Alina Sorinela Macavei — judecător la Secția I civilă

Doina Popescu — judecător la Secția I civilă

Elena Carmen Popoiag — judecător la Secția I civilă

Mihaela Paraschiv — judecător la Secția I civilă

Andreia Liana Constanda — judecător la Secția I civilă

Nina Ecaterina Grigoraș — judecător la Secția I civilă

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ce formează obiectul Dosarului nr. 3.358/1/2016 a fost constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (6) din Codul de procedură civilă, raportat la art. XIX din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările ulterioare, și ale art. 27⁴ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

Ședința este prezidată de doamna judecător Lavinia Curelea, președintele delegat al Secției I civile a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Mihaela Lorena Mitroi, magistrat-asistent desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulament.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă, în Dosarul nr. 25.502/3/2014, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorul-raportor. Se mai referă că raportul a fost comunicat părților, în conformitate cu dispozițiile art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, fiind depuse la dosar puncte de vedere privind chestiunea de drept supusă judecării.

Doamna judecător Lavinia Curelea, președintele completului de judecată, constată că nu există chestiuni prealabile sau excepții, iar Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a dispus, prin Încheierea din data de 6 septembrie 2016, în Dosarul nr. 25.502/3/2014, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în baza art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: „*Dispozițiile art. 28 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 66/2000 privind organizarea și exercitarea*

profesiei de consilier în proprietate industrială, republicată, trebuie interpretate în sensul că — prin derogare de la art. 84 alin. (1) din Codul de procedură civilă — este permis formelor de exercitare a profesiei de consilier în proprietate industrială, reglementate de art. 20 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 66/2000, republicată, să reprezinte în fața instanțelor judecătorești, în litigiile de proprietate industrială, alte persoane juridice având calitatea de parte?

Or, dimpotrivă, dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 66/2000, republicată, trebuie interpretate coroborat cu art. 84 alin. (1) din Codul de procedură civilă, rezultând că un consilier în proprietate industrială nu poate reprezenta în instanță o persoană juridică decât dacă are calitatea de avocat angajat direct de aceasta ori de consilier juridic propriu al respectivei persoane juridice, parte în proces?”

II. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept

2. Prin Hotărârea nr. xxx din 31 octombrie 2013, pronunțată de Comisia de contestații mărci din cadrul Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci, s-a admis contestația formulată de H. GmbH Q., în contradictoriu cu S.C. E.G. — S.R.L.; a fost modificată Decizia Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci nr. xxx din 19 martie 2013, în sensul că a fost respinsă la înregistrare marca individuală combinată G G. nr. depozit M xxxx xxxxx pentru produsele din clasa 14 „Ceasornicărie și instrumente de măsurare a timpului”, menținându-se înregistrarea pentru servicii din clasa 36 „Afaceri financiare; afaceri monetare”.

3. Împotriva Hotărârii nr. xxx din 31 octombrie 2013 a Comisiei de contestații mărci din cadrul Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci a formulat contestație la Tribunalul București S.C. E.G. — S.R.L., ce a fost înregistrată la data de 23 iulie 2014 cu numărul 25.502/3/2014.

4. Prin Sentința civilă nr. 1/445 din 2 decembrie 2015, Tribunalul București — Secția a III-a civilă a respins ca neîntemeiată contestația formulată, apreciind, în esență, că, în mod corect, Comisia de contestații mărci din cadrul Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci a reținut existența unui risc de confuzie între marca solicitată la înregistrare și mărcile anterioare aparținând intimei H. GmbH Q., pe temeiul art. 6 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice, republicată, cu modificările ulterioare (*Legea nr. 84/1998*).

5. Împotriva acestei sentințe a declarat apel contestatoarea S.C. E.G. — S.R.L., înregistrat pe rolul Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă la data de 16 martie 2016, invocând, în esență, nemotivarea în fapt și în drept a sentinței apelate, încălcarea dispozițiilor art. 23 din Legea nr. 84/1998 și greșita aplicare a prevederilor art. 6 alin. (1) lit. b) din același act normativ, în condițiile inexistenței riscului de confuzie între mărcile examinate comparativ.

6. Intimata H. GmbH Q. a depus întâmpinare, prin intermediul Cabinetului M.O. — S.R.L. — Consiliere în proprietate industrială, întâmpinarea fiind redactată și semnată de consilierul juridic definitiv, consilier în proprietate industrială A.S.

7. Potrivit procurii depuse, intimata H. GmbH Q. a împuternicit Cabinetul M.O. — S.R.L. — Consiliere în proprietate industrială să o reprezinte în fața Curții de Apel București în dosarul de față, efectuând actele de procedură necesare, inclusiv primirea citațiilor ori angajarea de avocați, precum și toate actele necesare executării mandatului, conform art. 2.016 alin. (3) din Codul civil.

8. Cabinetul M.O. — S.R.L., în calitate de mandatar astfel desemnat, a dat delegație (împuternicire) doamnei A.S., angajată a Cabinetului M.O. — S.R.L., jurist și consilier în proprietate industrială.

9. Prin răspunsul la întâmpinare, apelanta S.C. E.G. — S.R.L. a invocat lipsa puterii de reprezentare a Cabinetului M.O. — S.R.L., în raport cu Decizia nr. 9 din 4 aprilie 2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 400 din 26 mai 2016 (*Decizia nr. 9/2016*), din care rezultă, în esență, că o persoană juridică nu poate fi reprezentată în proces de altă persoană juridică, ci doar de către reprezentantul legal al acesteia (de exemplu, administrator), avocatul sau consilierul juridic al acestuia. Totodată, au fost formulate apărări pe fondul cauzei.

10. La termenul de judecată din 7 iunie 2016, intimata H. GmbH Q. a solicitat sesizarea Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 84 alin. (1) din Codul de procedură civilă, astfel cum acestea au fost interpretate prin Decizia nr. 9/2016.

11. La termenul din 7 iunie 2016, Curtea de Apel București a pus în discuția părților, din oficiu, necesitatea sesizării instanței supreme cu dezlegarea chestiunii de drept ce face obiectul prezentei cauze, părțile formulând concluzii scrise și orale la termenul din 6 septembrie 2016.

III. Motivele reținute de titularul sesizării care susțin admisibilitatea procedurii

12. Prin Încheierea de sesizare din data de 6 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 25.502/3/2014, Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a constatat admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, în conformitate cu dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, apreciind că sunt îndeplinite în mod cumulativ condițiile prevăzute de acest text de lege, motivat de următoarele aspecte:

13. De lămurirea modului de interpretare/aplicare a dispozițiilor art. 20 și ale art. 28 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 66/2000 privind organizarea și exercitarea profesiei de consilier în proprietate industrială, republicată (*Ordonanța Guvernului nr. 66/2000*), respectiv ale art. 84 alin. (1) din Codul de procedură civilă depinde soluționarea pe fond a cauzei în apel.

14. În jurisprudența constantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, sintagma „soluționarea pe fond a cauzei” a fost interpretată în sensul că pot face obiectul sesizării, potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, nu doar problemele de drept material, care privesc fondul raportului juridic dedus judecării, ci și problemele de drept procesual care sunt apte să influențeze, în funcție de maniera lor de rezolvare, dezlegarea pe fond a cauzei, în etapa procesuală în care se află¹.

15. Soluția dată excepției lipsei puterii de reprezentare este aptă să influențeze dezlegarea în fond a apelului aflat pe rol. Astfel, dacă Înalta Curte de Casație și Justiție va interpreta dispozițiile art. 28 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 66/2000 în sensul că — prin derogare de la art. 84 alin. (1) din Codul de procedură civilă — este permis formelor de exercitare a profesiei de consilier în proprietate industrială, reglementate de art. 20 alin. (1) din aceeași ordonanță, să reprezinte în fața instanțelor judecătorești, în litigiile de proprietate industrială, alte persoane

juridice având calitatea de parte, atunci excepția lipsei puterii de reprezentare este neîntemeiată și va fi respinsă, urmând ca apărările formulate de intimată prin întâmpinarea depusă în termen să fie valorificate.

16. Dacă, dimpotrivă, Înalta Curte de Casație și Justiție va statua că dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 66/2000 trebuie interpretate coroborat cu art. 84 alin. (1) din Codul de procedură civilă, rezultând că un consilier în proprietate industrială nu poate reprezenta în instanță o persoană juridică decât dacă are calitatea de avocat angajat direct de aceasta ori de consilier juridic propriu al respectivei persoane juridice, parte în proces, este posibil — în funcție și de alte chestiuni, precum o posibilă ratificare a actului de procedură făcut în temeiul unui mandat nevalabil, chestiuni care însă excedează prezentei sesizări — ca întâmpinarea să fie lovită de nulitate absolută, fiind făcută de o persoană fără putere de reprezentare în fața instanței [art. 84 alin. (1) din Codul de procedură civilă], cu consecința lipșirii de efecte a acestui act de procedură [art. 179 alin. (1) din Codul de procedură civilă].

17. Potrivit art. 476 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în cazul în care apelul nu se motivează ori motivarea apelului sau întâmpinarea nu cuprinde motive, mijloace de apărare sau dovezi noi, instanța de apel se va pronunța, în fond, numai pe baza celor invocate la prima instanță, iar potrivit art. 478 alin. (2) din Codul de procedură civilă, părțile nu se vor putea folosi înaintea instanței de apel de alte motive, mijloace de apărare și dovezi decât cele invocate la prima instanță sau arătate în motivarea apelului ori în întâmpinare. Instanța de apel poate încuviința și administrarea probelor a căror necesitate rezultă din dezbateri.

18. Așadar, apărările noi formulate de intimată prin întâmpinare ar putea fi lipsite de eficiență în măsura în care întâmpinarea va fi declarată nulă, ceea ce va avea repercusiuni asupra cadrului procesual în apel, putând influența, în funcție de ansamblul circumstanțelor și dispozițiilor legale incidente în apel, chiar soluția asupra căii de atac. Trebuie observat că această influență nu trebuie prestabilită la acest moment, fiind suficient ca soluționarea chestiunii de drept să aibă aptitudinea reală, efectivă, de a influența soluționarea pe fond a apelului, deci implicit a întregii cauze (de vreme ce apelul constituie al doilea grad de jurisdicție în fond și antrenează o devoluțiune a cauzei, în limitele criticilor și a ceea ce s-a judecat, în fața instanței superioare de fond).

19. Această condiție este îndeplinită în speță, pentru considerentele pe larg expuse și pentru identitate de rațiune cu ceea ce a reținut Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 9/2016 (paragrafele 21—22).

20. Raportul de cauzalitate dintre chestiunea de drept și soluționarea cauzei pe fond există, pentru identitate de rațiune, atât în cazul în care excepția lipsei puterii de reprezentare ar privi cererea de apel formulată prin mandatarul contestat, cât și în cazul în care această excepție privește întâmpinarea, câtă vreme obiectul judecării este configurat nu doar prin pretențiile, ci și prin apărările formulate [art. 9 alin. (2) din Codul de procedură civilă], iar devoluțiunea în apel poate fi extinsă prin apărările și probele noi invocate în cuprinsul întâmpinării depuse de intimat [art. 476 alin. (2) și art. 478 alin. (2) din Codul de procedură civilă].

21. Problema de drept enunțată este nouă, deoarece asupra interpretării sistematice a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 66/2000 și ale art. 84 alin. (1) din Codul de procedură civilă Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre dată publicității, astfel cum rezultă din consultarea evidențelor și a jurisprudenței de pe site-ul oficial al instanței supreme, dar și din consultarea buletinelor de jurisprudență relevante.

¹ Decizia nr. 1 din 18 noiembrie 2013 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 43 din 20 ianuarie 2014; Decizia nr. 7 din 27 aprilie 2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 26 iunie 2015.

22. Astfel, chestiunea de drept care formează obiectul prezentei sesizări nu se circumscrie doar interpretării dreptului comun în materia reprezentării persoanelor juridice, reprezentat de art. 84 alin. (1) din Codul de procedură civilă (precum sesizarea soluționată prin Decizia nr. 9/2016), ci are un obiect conex, cel puțin în parte diferit, și anume interpretarea coroborată a dispozițiilor dreptului comun cu cele ale legislației speciale în materia puterii de reprezentare recunoscute consilierilor în proprietate industrială cu drept de liberă practică prin Ordonanța Guvernului nr. 66/2000, dispoziții aplicabile numai în materia litigiilor de proprietate industrială (nu a tuturor litigiilor de proprietate intelectuală, Ordonanța Guvernului nr. 66/2000 nefiind aplicabilă, spre exemplu, litigiilor privind dreptul de autor și drepturile conexe).

23. Instanța de trimitere a arătat că nu se poate transpune pur și simplu, *mutatis mutandis*, raționamentul reținut prin Decizia nr. 9/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, deoarece rezolvarea în contextul normativ special aplicabil litigiilor de proprietate industrială ar putea să fie una diferită.

24. În ce privește condiția noutății, în general, Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a constatat că nu există jurisprudență publicată prin care Înalta Curte de Casație și Justiție să fi statuat, recent, asupra interpretării coroborate a Ordonanței Guvernului nr. 66/2000 și a art. 84 alin. (1) din Codul de procedură civilă, nici în recurs (în casație), nici pe calea recursului în interesul legii ori a mecanismului procedural prevăzut de art. 519 din Codul de procedură civilă.

25. Curtea de Apel București a apreciat că, pentru a înlătura noutatea, ar fi fost suficiente, dar și necesare, câteva decizii pronunțate în recurs de Înalta Curte de Casație și Justiție, în contextul aplicării actualului Cod de procedură civilă, decizii însușite de instanța supremă ca reprezentative pentru propria jurisprudență, prin publicare pe site-ul propriu; o atare jurisprudență nu a fost identificată.

26. Anterior Deciziei nr. 9/2016, practica judiciară majoritară a completelor specializate în materia proprietății intelectuale, în cadrul Tribunalului București, al Curții de Apel București și, la cunoștința instanței de trimitere, și în cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă, a fost în sensul admisibilității reprezentării unei persoane juridice printr-o formă de exercitare a profesiei de consilier în proprietate industrială, de referință pentru această practică fiind o decizie (nepublicată) a fostei Curți Supreme de Justiție (Decizia nr. 2.482 din 19 iunie 2002 a Curții Supreme de Justiție — Secția civilă). Soluția reținută în această decizie este în sensul că legislația specială în materie derogă de la legea procedurală de drept comun. Această soluție a fost adoptată în contextul art. 67—68 din Codul de procedură civilă de la 1865, iar nu al actualului art. 84 alin. (1) din Codul de procedură civilă, a cărui formulare este mai clară. Ulterior adoptării Deciziei nr. 9/2016 s-a constatat, la nivelul unor completuri ale Tribunalului București, tendința unui reviriment, admițându-se în cauze în curs — așadar, prin încheieri nedefinitive — excepția lipsei puterii de reprezentare a consilierilor în proprietate industrială; la nivelul Curții de Apel București nu au fost pronunțate încă soluții asupra acestei probleme.

27. Ca atare, indiferent de criteriul folosit pentru a determina noutatea chestiunii de drept, această condiție este îndeplinită.

28. Problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate la data sesizării.

IV. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

29. Așa cum rezultă din încheierea de sesizare, apelanta-contestatoare S.C. E.G. — S.R.L. a apreciat îndeplinite condițiile prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, arătând că se

impune admiterea excepției lipsei puterii de reprezentare a Cabinetului M.O. — S.R.L. și constatarea nulității absolute a mandatului dat de intimata H. GmbH Q. S-a apreciat că art. 28 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 66/2000 trebuie interpretat în sensul că un consilier juridic având calitatea de consilier în proprietate industrială poate reprezenta în instanță o persoană juridică doar dacă are calitatea de angajat al acesteia din urmă, în caz contrar fiind eludate prevederile art. 84 alin. (1) din Codul de procedură civilă și ale Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, cu modificările ulterioare (*Legea nr. 51/1995*).

30. Intimata H. GmbH Q. a apreciat, de asemenea, ca fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar în ceea ce privește fondul sesizării, punctul său de vedere rezultă din cuprinsul cererii de sesizare a Curții Constituționale, prin care a arătat că, în situația sa, persoană juridică de naționalitate germană, nu poate formula apărări prin consilierul juridic propriu (astfel cum o impune Decizia nr. 9/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție), întrucât acesta (se prezumă că) nu cunoaște legislația română. Totodată, în condițiile în care intimata este deja reprezentată printr-un mandatar specializat în proprietate industrială, care o reprezintă în instanță prin consilierul juridic propriu, obligația adițională de a angaja un avocat constituie o sarcină excesivă, de natură să o descurajeze pe intimată să recurgă la serviciul justiției, ceea ce contravine textelor constituționale evocate. Ca atare, deși nu într-o manieră explicită, intimata susține adoptarea unei interpretări a legii din care să rezulte valabilitatea mandatului dat Cabinetului de proprietate industrială M.O. și a delegării subsecvente a consilierului juridic — consilier în proprietate industrială al acestui cabinet.

31. Intimatul Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci nu a exprimat niciun punct de vedere.

32. După comunicarea raportului, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, au fost formulate în scris următoarele puncte de vedere:

33. Apelanta-contestatoare S.C. E.G. — S.R.L. a apreciat că dispozițiile art. 28 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 66/2000 trebuie interpretate în sensul că un consilier în proprietate intelectuală nu poate reprezenta în instanță o persoană juridică decât dacă are calitatea de avocat angajat ori de consilier juridic propriu al persoanei juridice care este parte în proces.

34. Intimata H. GmbH Q. a apreciat că sesizarea este admisibilă, iar pe fondul chestiunii de drept a împărțit punctul de vedere al judecătorului-raportor, în sensul că nu se relevă niciun argument pentru care prevederile art. 28 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 66/2000 ar fi contrare art. 84 alin. (1) din Codul de procedură civilă. S-a apreciat că, atât timp cât își desfășoară activitatea numai în domeniul proprietății industriale, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 66/2000, o agenție de proprietate industrială poate avea calitatea de reprezentant, inclusiv în instanță, în situația în care sunt încălcate drepturile unor titulari/solicitanți români sau străini, urmând ca reprezentarea efectivă să se realizeze în principal prin consilierii în proprietate industrială, care sunt totodată și consilieri juridici — angajați ai societății.

35. Deși nu are calitatea de parte în cauza în care s-a formulat prezenta sesizare, Uniunea Națională a Barourilor din România a depus un punct de vedere în sensul că dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 66/2000 trebuie interpretate coroborat cu art. 84 alin. (1) din Codul de procedură civilă, rezultând că un consilier în proprietate industrială nu poate reprezenta în instanță o persoană juridică decât dacă are calitatea de avocat angajat direct de aceasta ori de consilier juridic propriu al respectivei persoane juridice, parte în proces.

V. Punctul de vedere al completului de judecată care a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

36. Completul de judecată al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă a apreciat că dispozițiile art. 28 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 66/2000 trebuie interpretate în sensul că — prin derogare de la art. 84 alin. (1) din Codul de procedură civilă — este permis formelor de exercitare a profesiei de consilier în proprietate industrială, reglementate de art. 20 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 66/2000, să reprezinte alte persoane juridice în fața instanțelor judecătorești, în litigiile de proprietate industrială.

37. Atât din expunerile doctrinei, cât și din considerentele Deciziei nr. 9/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție rezultă că rațiunea art. 84 alin. (1) din Codul de procedură civilă de a permite reprezentarea convențională a persoanelor juridice doar prin avocat ori prin consilier juridic [acesta din urmă nu poate fi, în condițiile art. 4 din Legea nr. 514/2003 privind organizarea și exercitarea profesiei de consilier juridic, cu completările ulterioare (*Legea nr. 514/2003*), decât angajat ori funcționar public al persoanei juridice având calitatea de parte, consilierii juridici nefiind liber-profesioniști] este reprezentată de combaterea avocaturii clandestine, prin care s-ar eluda dispozițiile art. 3 din Legea nr. 51/1995. Din acest text rezultă că activitățile juridice de consultanță, de reprezentare și asistență juridică, precum și de redactare de acte juridice, inclusiv a acțiunilor introductive în instanță, cu posibilitatea atestării identității părților, a conținutului și a datei actelor, apărarea și reprezentarea cu mijloace juridice a drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor fizice și juridice, în raporturile cu autoritățile publice, cu instituțiile și cu orice persoană română sau străină, constituie activități specifice profesiei de avocat, ele neputând fi exercitate de alte persoane decât în cazurile expres prevăzute de lege.

38. Înainte de a verifica dacă aceste rațiuni subzistă în cauza de față, completul de judecată al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă a observat că regula potrivit căreia activitățile prevăzute de art. 3 alin. (1) se exercită numai de avocat nu are caracter absolut, fiind admise derogări [art. 3 alin. (2) din Legea nr. 51/1995]. De exemplu, redactarea de acte juridice și darea de dată certă este o atribuție ce revine, în condițiile legii, și notarilor publici (art. 77 și următoarele, art. 147 din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare), medierea poate fi realizată de mediatorul prevăzut de Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, cu modificările și completările ulterioare.

39. În cazul litigiilor de proprietate industrială, asistarea ori reprezentarea părților de către consilieri în proprietate industrială, inclusiv în fața instanțelor judecătorești, nu contravine rațiunii expuse a dispozițiilor art. 84 alin. (1) din Codul de procedură civilă, nefiind o formă de eludare a monopolului legal al profesiei de avocat, deci o formă de exercitare clandestină și ilegală a unor activități rezervate de lege avocaților.

40. În primul rând, rațiunea recunoașterii și reglementării legale a profesiei de consilier în proprietate industrială o constituie gradul înalt de tehnicitate și de specializare a acestor litigii, care necesită cunoștințe ce depășesc sfera pregătirii juridice (bunăoară, aprecierea noutății ori a pasului inventiv ca cerințe de fond pentru acordarea brevetului de invenție necesită cunoștințe de specialitate, care nu sunt la îndemâna juristului obișnuit).

41. Așa fiind, dacă legiuitorul a apreciat că este în interesul legal al părților ca acestea să fie reprezentate în fața Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci de către acești profesioniști ai unui domeniu specializat [conform art. 1 alin. (2), art. 27 alin. (1) din

Ordonanța Guvernului nr. 66/2000], această rațiune ar fi parțial lipsită de eficiență dacă posibilitatea de reprezentare nu ar fi extinsă și asupra instanțelor judecătorești, cel puțin în litigiile decurgând din contestarea deciziilor adoptate de Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, ca organ de jurisdicție, aceste contestații fiind de competența instanțelor judecătorești, potrivit dreptului constituțional și convențional de acces deplin la justiție (art. 21 din Constituția României, art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în interpretarea Curții Europene a Drepturilor Omului, conform, îndeosebi, *Cauzei Golder împotriva Regatului Unit*). Neacceptarea acestei soluții ar însemna că partea fie este privată de cunoștințele de specialitate ale consilierului în proprietate industrială, fie că trebuie să își aleagă încă un mandatar pentru reprezentarea propriu-zisă în instanță, și anume un avocat, sau să delege un consilier juridic propriu, ceea ce poate fi oneros sau dificil din considerente practice (precum în cauza de față, în care una dintre părți este o societate germană).

42. Pentru interpretarea extensivă pledează și împrejurarea că statutul legal al consilierilor în proprietate industrială este diferit de cel al consilierilor juridici, în pofida asemănării de denumire. Consilierii juridici pot asigura consultanță și reprezentare doar în favoarea autorității sau instituției publice în serviciul căreia se află ori a persoanei juridice cu care au raporturi de muncă (art. 4 din Legea nr. 514/2003), în vreme ce profesia de consilier în proprietate industrială este reglementată ca o profesie liberală, existând consilieri în proprietate industrială cu drept de liberă practică și care se pot organiza, între altele, sub forma unor societăți civile profesionale persoane juridice sau în societăți comerciale având ca unic obiect activitățile în domeniul proprietății industriale [art. 20 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 66/2000]. Din această perspectivă nu sunt relevante în cauza de față nici Decizia nr. XXII din 12 iunie 2006 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secțiile Unite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 936 din 20 noiembrie 2006, nici referirea făcută la aceasta în cuprinsul Deciziei nr. 9/2016 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept din cadrul instanței supreme (paragrafele 26—29), de vreme ce, de această dată, chiar legiuitorul autorizează înființarea unei persoane juridice (societate civilă sau comercială — în măsura în care nu se are în vedere modificarea terminologică impusă de art. 77 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare), al cărei unic obiect de activitate se referă la domeniul proprietății industriale.

43. Reprezentarea se asigură în temeiul unui mandat care poate fi dat, desigur, și de o persoană juridică (aceasta este, de altfel, situația în majoritatea cazurilor) și privește atât reprezentarea în fața Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci, cât și a altor terți [art. 1 alin. (2), art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 66/2000].

44. Trebuie observat că dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 66/2000 nu sunt pe deplin edificatoare sub aspectul posibilității ori imposibilității reprezentării în fața instanței judecătorești a unui titular de drepturi de proprietate industrială sau a altui solicitant, persoană juridică, de către o societate civilă ori comercială, ca formă de exercitare a profesiei de consilier în proprietate industrială. S-ar putea obiecta că, dacă ar fi intenționat să confere o atare prerogativă de reprezentare, legiuitorul ar fi menționat expres instanțele judecătorești și nu s-ar fi rezumat la o referire vagă la terți, astfel cum aceasta apare în cuprinsul art. 1 alin. (2) din ordonanță.

45. Pe de altă parte, dispozițiile art. 28 alin. (2) din aceeași ordonanță, potrivit cărora reprezentarea în fața instanțelor judecătorești a solicitanților, a titularilor sau a persoanelor

interesate de către consilierii în proprietate industrială este condiționată de calitatea acestora de avocat sau de consilier juridic, pot fi interpretate ca o simplă trimitere la dreptul comun, reprezentat de art. 84 alin. (1) din Codul de procedură civilă, astfel cum acesta a fost explicat prin Decizia nr. 9/2016.

46. Textul poate fi însă interpretat și într-o logică de ansamblu a dispozițiilor legale menționate, care conferă profesiei de consilier în proprietate industrială un caracter liberal, fiind permis formelor ei de exercitare să reprezinte alte persoane fizice sau juridice, în temeiul unui mandat. În această logică s-ar putea interpreta că forma de exercitare a profesiei de consilier în proprietate industrială poate reprezenta o altă persoană juridică inclusiv în fața instanțelor judecătorești, cu singura condiție ca ea (forma de exercitare) să angajeze un avocat sau să desemneze un consilier juridic propriu. Aceasta este interpretarea preferată până acum în practica judiciară, fie și preponderent (însă nu exclusiv) într-o manieră tacită.

47. Această interpretare ar putea fi păstrată pentru toate litigiile de proprietate industrială, având în vedere specificul lor. Totodată, nu este exclus ca, soluționând chestiunea de drept dedusă judecății, Înalta Curte de Casație și Justiție să distingă între litigiile de proprietate industrială care privesc contestarea unei hotărâri a Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci și care constituie, practic, o continuare a litigiului început în fața organului de jurisdicție specializat (situație în care ar putea părea logic să se extindă prerogativele de reprezentare ale consilierului în proprietate industrială care nu este avocat și în fața instanțelor judecătorești) și celelalte litigii de proprietate industrială, care sunt *ab initio* de competența instanțelor judecătorești (de exemplu, cereri în anularea mărcii sau a brevetului, acțiuni în contrafacere, în daune-interese, în decăderea din dreptul la marcă etc.).

48. Ca urmare, chestiunea de drept care formează obiectul sesizării nu are o rezolvare evidentă și constituie o problemă reală și serioasă, a cărei dezlegare unitară, printr-o hotărâre de principiu, este în interesul bunei administrări a justiției, dar și al titularilor de drepturi, care vor putea cunoaște cu ușurință care sunt exigențele de formă pe care trebuie să le îndeplinească atunci când sunt parte într-un proces de proprietate industrială.

VI. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

49. În urma solicitării adresate de către Înalta Curte de Casație și Justiție, instanțele naționale au comunicat că nu au identificat practică judiciară relevantă în materia ce face obiectul sesizării.

50. De asemenea, nici la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție nu a fost identificată jurisprudență relevantă asupra chestiunii de drept în discuție.

51. Există însă cauze similare, aflate pe rolul Tribunalului București și al Tribunalului Argeș, care sunt suspendate până la soluționarea prezentei sesizări, în conformitate cu dispozițiile art. 520 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

52. Punctele de vedere teoretice exprimate de judecătorii consultați au fost diferite: *într-o opinie* s-a apreciat că dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 66/2000 trebuie interpretate coroborat cu cele ale art. 84 alin. (1) din Codul de procedură civilă, respectiv un consilier în proprietate industrială nu poate reprezenta în instanță o persoană juridică decât dacă are calitatea de avocat angajat direct de aceasta ori de consilier juridic propriu al respectivei persoane juridice, parte în proces; *într-o altă opinie*, dispozițiile art. 28 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 66/2000 ar trebui interpretate în sensul că este permis formelor de exercitare a profesiei de consilier de proprietate intelectuală să reprezinte alte persoane juridice în fața instanțelor judecătorești, în litigiile de proprietate intelectuală, prin derogare de la dispozițiile art. 84 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

53. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția judiciară — Serviciul judiciar civil a comunicat că, în prezent, nu se verifică practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept care formează obiectul prezentei sesizări.

VII. Jurisprudența Curții Constituționale

54. Dispozițiile art. 28 alin. (2) și art. 20 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 66/2000, republicată, nu au făcut obiectul controlului de constituționalitate.

55. În ceea ce privește art. 84 alin. (1) din Codul de procedură civilă, din verificările efectuate a rezultat că există patru dosare în faza de raport, dintre care unul privește sesizarea Curții Constituționale cu soluționarea excepției de neconstituționalitate dispusă în prezenta cauză.

VIII. Raportul asupra chestiunii de drept

56. Prin raportul întocmit în cauză, în conformitate cu dispozițiile art. 520 alin. (7) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă.

57. Asupra rezolvării de principiu a chestiunii de drept sesizate, opinia judecătorului-raportor a fost în sensul că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 28 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 66/2000, reprezentarea convențională a persoanelor juridice în fața instanțelor de judecată în litigiile din domeniul proprietății industriale poate fi asigurată și prin consilierul juridic angajat al uneia dintre formele de exercitare a profesiei de consilier în proprietate industrială, în măsura în care consilierul juridic are și calitatea de consilier în proprietate industrială.

IX. Înalta Curte de Casație și Justiție

58. Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctele de vedere formulate de părți și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, constată următoarele:

59. Potrivit art. 519 din Codul de procedură civilă: „*Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.*”

60. În jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție formată în aplicarea normei citate anterior au fost identificate și analizate condițiile de admisibilitate pentru inițierea procedurii de sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, condiții care trebuie să fie întrunite în mod cumulativ, după cum urmează:

- să existe o cauză aflată în curs de judecată;
- instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în ultimă instanță;
- cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;

- soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere;

- chestiunea de drept a cărei lămurire se cere să fie nouă;
- chestiunea de drept nu a făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

61. Se constată că sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate desprinse din art. 519 din Codul de procedură civilă.

62. În ceea ce privește primele trei condiții, completul de judecată din cadrul Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă care a adresat întrebarea este investit cu soluționarea unui apel într-un litigiu de proprietate intelectuală ce are ca obiect contestația titularului cererii de înregistrare a unei mărci împotriva hotărârii pronunțate de Comisia de contestații mărci din cadrul Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci, prin care s-a respins, în parte, cererea de înregistrare a mărcii.

63. În conformitate cu art. 88 alin. (1) din Legea nr. 84/1998, hotărârea comisiei de contestații din cadrul Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci poate fi atacată cu contestație la Tribunalul București, iar hotărârea Tribunalului București este supusă numai apelului la Curtea de Apel București.

64. Pe acest temei, instanța de trimitere este competentă să soluționeze cauza pendinte și, totodată, judecă în ultimă instanță, dat fiind că hotărârea Curții de Apel București nu este supusă recursului.

65. În ceea ce privește condiția ca soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere, se consideră a fi îndeplinită prin raportare la Decizia nr. 9/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, pronunțată în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 84 alin. (1) din Codul de procedură civilă, ale cărei considerente se impun a fi preluate, pentru identitate de rațiune.

66. Acea decizie a avut în vedere reprezentarea convențională a persoanei juridice pentru toate actele procesuale îndeplinite în fața instanțelor de judecată, nu numai pentru formularea cererii de chemare în judecată, așadar inclusiv reprezentarea în căile de atac.

67. În considerentele acelei decizii s-a arătat că cerința de admisibilitate a legăturii cu cauza a chestiunii de drept este întrunită, chiar dacă obiectul sesizării întemeiate pe dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă îl constituie o chestiune de drept procesual, atât timp cât modul în care ar urma să fie interpretat și aplicat textul de lege cu privire la care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile influențează și soluția pe fond a cererii deduse judecătii, văzându-se și jurisprudența constantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

68. În măsura în care Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat că interpretarea și aplicarea art. 84 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în ansamblul său, au aptitudinea să determine soluționarea pe fond a cauzei, aceleași rațiuni trebuie avute în vedere ori de câte ori este antrenată incidența acestei norme, inclusiv din perspectiva corelației sale cu alte prevederi legale privind reprezentarea convențională a persoanei juridice în fața instanțelor de judecată, precum cele ale Ordonanței Guvernului nr. 66/2000, ce interesează categoria particulară a litigiilor de proprietate intelectuală.

69. Întrucât Decizia nr. 9/2016 nu a făcut vreo distincție în privința etapei procesuale în care operează reprezentarea în judecată și nici a circumstanțelor în care se apreciază legătura chestiunii de drept cu cauza, transpunerea considerentelor sale se impune fără a avea relevanță faptul că, în litigiul de față, este pusă în discuție reprezentarea intimatului în faza apelului, spre deosebire de litigiul în care a fost valorificată chestiunea de drept delegată prin Decizia nr. 9/2016, în care reprezentarea în fața primei instanțe a fost criticată prin motivele de apel.

70. Este de remarcat demonstrația logico-juridică a instanței de trimitere în legătură cu această condiție de admisibilitate, ale cărei argumente pertinente pot fi valorificate pentru conturarea concluziei întrunirii condiției legăturii cu cauza.

71. În esență, instanța de trimitere apreciază că raportul de cauzalitate dintre chestiunea de drept și soluționarea cauzei pe fond există în cazul în care excepția lipsei puterii de reprezentare

privește întâmpinarea formulată prin mandatarul contestat, pentru identitate de rațiune, cu ipoteza în care aceeași excepție ar privi cererea de apel formulată prin mandatarul contestat, câtă vreme obiectul judecătii este configurat nu doar prin pretențiile, ci și prin apărările formulate [art. 9 alin. (2) din Codul de procedură civilă], iar devoluțiunea în apel poate fi extinsă prin apărările și probele noi invocate în cuprinsul întâmpinării depuse de intimat [art. 476 alin. (2) și art. 478 alin. (2) din Codul de procedură civilă].

72. Apărările noi formulate de intimată prin întâmpinare ar putea fi lipsite de eficiență în măsura în care întâmpinarea va fi declarată nulă — ca efect al eventualei admiteri a excepției, prin prisma dezlegării chestiunii de drept —, ceea ce va avea repercusiuni asupra cadrului procesual în apel, putând influența, în funcție de ansamblul circumstanțelor și dispozițiilor legale incidente în apel, chiar soluția asupra căii de atac.

73. Întrucât modalitatea în care este conceput să funcționeze acest mecanism de prevenire a practicii neunitare nu permite tranșarea unor chestiuni de drept ipotetice, se impune limitarea răspunsului la dezlegarea chestiunii de drept efectiv ridicate în cauza pendinte.

74. Prin urmare, legătura cu cauza este asigurată doar pentru ipoteza conturată în dosarul aflat pe rolul instanței de trimitere, și anume aceea a reprezentării convenționale a persoanei juridice în fața instanțelor de judecată prin consilier juridic într-un litigiu de proprietate intelectuală ce are ca obiect contestația titularului cererii de înregistrare a unei mărci împotriva hotărârii pronunțate de Comisia de contestații mărci din cadrul Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci.

75. Se constată totodată că este îndeplinită și condiția noutății chestiunii de drept a cărei rezolvare de principiu se solicită, chiar dacă această chestiune nu vizează un act normativ recent, cât timp se urmărește interpretarea unei norme dintr-o lege în vigoare în contextul noului Cod de procedură civilă, prin prisma unei decizii obligatorii pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în interpretarea și aplicarea unei prevederi din cod.

76. În acest sens, în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție formată în aplicarea art. 519 din Codul de procedură civilă, s-a considerat în mod constant că cerința de admisibilitate a noutății este îndeplinită nu numai atunci când chestiunea de drept își are izvorul în reglementările nou-intrate în vigoare, ci și în cazul în care vizează o reglementare mai veche, asupra căreia instanța de judecată este chemată să se pronunțe în prezent, devenind astfel actuală cerința interpretării și aplicării normei de drept respective².

77. Mai mult, examinarea jurisprudenței instanțelor relevă că nu s-a realizat o argumentare distinctă și nu s-a format o practică unitară și constantă în legătură cu chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită, astfel încât pronunțarea unei hotărâri prealabile este de natură să preîntâmpine apariția unei practici neunitare.

78. În ceea ce privește ultima condiție de admisibilitate, se constată că Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra chestiunii de drept prin hotărâri de speță, în litigiile de proprietate intelectuală în care este deschisă calea de atac a recursului de competența instanței supreme, iar chestiunea de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

79. Chestiunea de drept cu a cărei lămurire a fost investită Înalta Curte de Casație și Justiție vizează interpretarea și aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 66/2000, în corelație cu art. 84 alin. (1) din Codul de procedură civilă, astfel cum acesta a fost interpretat prin Decizia nr. 9/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

² De exemplu, Decizia nr. 1 din 17 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 9 aprilie 2014; Decizia nr. 2 din 17 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 257 din 9 aprilie 2014; Decizia nr. 2 din 15 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 257 din 6 aprilie 2016; Decizia nr. 22 din 26 septembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 947 din 24 noiembrie 2016.

80. Prin întrebarea adresată de către instanța de trimitere se solicită a se clarifica, în esență, dacă reprezentarea convențională a persoanelor juridice în fața instanțelor de judecată în litigiile din domeniul proprietății industriale, astfel cum acesta a fost definit în art. 1 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 66/2000, poate fi asigurată și printr-un avocat care nu este angajat direct de către acea persoană juridică ori printr-un alt consilier juridic decât cel al persoanei juridice.

81. Așa cum s-a arătat cu ocazia analizării condiției de admisibilitate a legăturii cu cauza, se impune doar dezlegarea chestiunii de drept efectiv ridicate în cauza pendinte, respectiv reprezentarea convențională a persoanei juridice prin consilier juridic într-un litigiu de proprietate intelectuală ce are ca obiect contestația titularului cererii de înregistrare a unei mărci împotriva hotărârii pronunțate de Comisia de contestații mărci din cadrul Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci.

82. Astfel, după cum rezultă din expunerea succintă a procesului, preluată din încheierea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, întâmpinarea depusă în cursul judecării apelului a fost formulată prin consilierul juridic al unui cabinet de consiliere în proprietate industrială, organizat ca societate cu răspundere limitată, cabinet ce a fost împuternicit de către intimată să o reprezinte în fața Curții de Apel București în acest dosar. Consilierul juridic respectiv are, în același timp, calitatea de consilier în proprietate industrială.

83. Art. 28 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 66/2000 prevede că reprezentarea în fața instanțelor de judecată a titularilor de drepturi de proprietate industrială, a persoanelor care solicită acordarea protecției prin înregistrarea unui drept de proprietate industrială sau a persoanelor interesate de către consilierii în proprietate industrială este condiționată de calitatea acestora de avocat sau de consilier juridic.

84. Cu privire la această normă dintr-un act normativ cu caracter special, care reglementează organizarea și exercitarea profesiei de consilier în proprietate industrială, este de precizat că, deși nu prevede în mod expres, norma trebuie interpretată în sensul că vizează reprezentarea în judecată în litigiile de proprietate industrială, atât în fața completurilor specializate în materia proprietății intelectuale (care include proprietatea industrială), cât și a celorlalte instanțe competente, potrivit legii, să soluționeze asemenea litigii.

85. Răspunsul la întrebarea adresată de instanța de trimitere trebuie circumstanțiat în raport cu împrejurările concrete și particularitățile speței, iar dezlegarea chestiunii de drept se va limita strict la obiectul litigiului.

86. În ceea ce privește persoana reprezentată în judecată, art. 28 alin. (2) din ordonanță nu face nicio distincție, astfel încât este aplicabil în egală măsură persoanelor fizice și juridice.

87. În privința persoanei reprezentantului, art. 28 alin. (2) din ordonanță reglementează reprezentarea în judecată prin consilierii în proprietate industrială, chiar dacă este introdusă și condiția ca reprezentantul să fie, concomitent, avocat sau consilier juridic.

88. Art. 28 alin. (2) din ordonanță a fost interpretat în mod constant în practica instanțelor investite cu soluționarea litigiilor de proprietate industrială în sensul posibilității acordării unui mandat de reprezentare în judecată și unei societăți comerciale având ca unic obiect activitățile în domeniul proprietății industriale, în termenii art. 20 alin. (1) din aceeași ordonanță, care asigură executarea mandatului prin propriul consilier juridic.

89. Interpretarea dată până în prezent art. 28 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 66/2000 de către instanțele de judecată, inclusiv după intrarea în vigoare a actualului Cod de procedură civilă, este viabilă chiar în contextul pronunțării Deciziei în interesul legii obligatorii nr. 9/2016, date în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 84 alin. (1) din Codul de procedură civilă, prin care s-a statuat că cererea de chemare în judecată și reprezentarea convențională a persoanei juridice

în fața instanțelor de judecată nu se pot face prin mandatar persoană juridică, nici prin consilierul juridic sau avocatul acesteia din urmă.

90. Coroborarea unei norme juridice cu o altă normă, fie din același act normativ, fie dintr-un alt act normativ, ca metodă de interpretare, presupune stabilirea înțelesului normei prin raportare la acele dispoziții legale care pot servi acestui scop, dată fiind legătura cu norma supusă interpretării.

91. Interpretarea solicitată în speță vizează sintagma „consilieri în proprietate industrială”, în legătură cu reprezentarea în fața instanțelor judecătorești, din cuprinsul art. 28 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 66/2000, pentru a se stabili sfera persoanelor cărora le este acordat dreptul de reprezentare în judecată.

92. Or, norma de drept comun reprezentată de art. 84 alin. (1) din Codul de procedură civilă nu este relevantă în această interpretare, întrucât nu are în vedere profesioniștii al căror statut juridic este reglementat prin actul normativ cu caracter special, ci reprezentarea prin avocat sau consilier juridic. Faptul că art. 28 alin. (2) din ordonanță face referire, la rândul-i, la calitatea de avocat sau de consilier juridic nu afectează constatarea anterioară, deoarece această calitate rămâne distinctă de aceea de consilier în proprietate industrială, constituind o cerință suplimentară a reprezentării.

93. Interpretarea art. 28 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 66/2000, în sensul dacă permite sau nu reprezentarea în judecată a unei persoane juridice printr-o altă persoană juridică, se realizează prin raportarea la ansamblul actului normativ din care face parte.

94. Raportarea la norma de drept comun poate releva doar modul de aplicare a normei din legea specială și, eventual, necesitatea recurgerii la regulile de soluționare a concursului dintre legea generală și legea specială, iar nu și interpretarea acesteia.

95. Din acest motiv, corelația cu art. 84 alin. (1) din Codul de procedură civilă nu interesează însăși interpretarea art. 28 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 66/2000, în sensul solicitat de către instanța de trimitere, ci doar compararea rezultatului interpretării cu conținutul normei de drept comun, pentru stabilirea raportului dintre norme și modul de aplicare a normei speciale (a se vedea paragrafele 129—139 din prezenta decizie).

96. Interpretarea normei în discuție are ca premisă faptul că norma are ca obiect reprezentarea în judecată de către consilierii în proprietate industrială, calitate ce trebuie întrunită în mod distinct de aceea de avocat sau de consilier juridic.

97. Domeniul de aplicare a normei nu poate fi redus la reprezentarea prin avocat sau prin consilier juridic, întrucât s-ar ignora caracterul specific al soluției legislative inserate în reglementarea specială, anume reprezentarea prin consilierul în proprietate industrială. În acest caz, norma particulară ar coincide cu norma de drept comun.

98. Calitatea de avocat sau de consilier juridic constituie o cerință suplimentară pentru reprezentarea în instanță, dar distinctă de aceasta.

99. Semnificația noțiunii de consilier în proprietate industrială este cea dată de legiuitor prin actul normativ care reglementează statutul juridic al acestei categorii profesionale, iar unitatea terminologică obligă la respectarea acestui înțeles ori de câte ori noțiunea se regăsește în cuprinsul actului sau, desigur, în cuprinsul oricărui alt normativ.

100. Potrivit Ordonanței Guvernului nr. 66/2000, profesia de consilier în proprietate industrială poate fi practică numai de persoana fizică atestată ca atare și înscrisă în Registrul național al consilierilor în proprietate industrială și care este membră a Camerei Naționale a Consilierilor în Proprietate Industrială din România (art. 2). Pentru dobândirea calității de consilier în proprietate industrială sunt necesare, printre alte condiții, studii superioare tehnice, științifice sau juridice (art. 5).

101. În conformitate cu art. 1 alin. (2) din ordonanță: „Activitatea de consilier în proprietate industrială constă în acordarea de asistență de specialitate în domeniul proprietății industriale și reprezentarea persoanelor fizice și juridice române sau străine interesate în fața Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci, precum și față de terți în procedurile reglementate.”

102. Atribuțiile consilierului în proprietate industrială în desfășurarea activității prevăzute de art. 1 din ordonanță sunt detaliate în art. 3 din Instrucțiunile Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci nr. 108/2002 de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 66/2000 privind organizarea și exercitarea profesiei de consilier în proprietate industrială, emise în baza art. 48 din Ordonanța Guvernului nr. 66/2000, astfel cum au fost modificate prin Ordinul directorului general al Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci nr. 113/2009 (*Instrucțiunile*).

103. Printre acestea figurează și reprezentarea în fața instanțelor judecătorești a solicitanților, titularilor de drepturi sau a persoanelor interesate, dar numai în cazul în care consilierul are calitatea de consilier juridic sau de avocat [art. 3 lit. f) din Instrucțiuni].

104. Pe de altă parte însă nu se poate ignora că un consilier în proprietate industrială își poate desfășura activitatea nu numai individual, ci și într-o formă asociativă, care poate fi chiar o persoană juridică, astfel cum prevede art. 20 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 66/2000, respectiv în cabinete individuale autorizate, cabinete individuale asociate pe bază de contract, societăți civile profesionale persoane juridice sau în societăți având ca unic obiect activitățile în domeniul proprietății industriale.

105. În considerarea posibilității de exercitare în comun a profesiei, ca scop al asocierii, legiuitorul a extins noțiunea de consilier în proprietate industrială și la forma de exercitare a profesiei, în privința activității pe care o poate desfășura consilierul persoană fizică.

106. Astfel, potrivit art. 20 alin. (1) din ordonanță, activitățile în domeniul proprietății industriale constituie chiar obiectul societății civile profesionale, indiferent dacă societatea este înființată în baza Codului civil sau a legii speciale care îi conferă personalitate juridică, astfel cum prevede art. 1.889 alin. (2) din Codul civil.

107. De asemenea, listele publicate lunar în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială de către Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, pe baza datelor comunicate de către Camera Națională a Consilierilor în Proprietate Industrială din România, conform art. 14 din aceeași ordonanță, cuprind nu numai persoanele fizice cu drept de exercitare a profesiei, dar și formele de organizare a acestora, după cum se arată în art. 35 din Instrucțiuni.

108. Așadar, atunci când se referă la consilierul în proprietate industrială, legiuitorul are în vedere nu numai persoana fizică ce întrunește condițiile legale pentru a profesa, dar și grupul de persoane fizice care întrunesc condițiile pentru a profesa și care își desfășoară activitatea în comun, în vreuna dintre formele specifice de exercitare a profesiei prevăzute de art. 20 din Ordonanța Guvernului nr. 66/2000, inclusiv în cadrul celor constituite ca persoane juridice (societăți civile profesionale sau societăți având ca unic obiect activitățile în domeniul proprietății industriale).

109. Această semnificație rezultă, de altfel, chiar din expunerea de motive a Ordonanței Guvernului nr. 66/2000, în care se arată că scopul acestui act normativ a fost acela al „armonizării legislației naționale cu cea a celorlalte țări europene și în privința activității consilierilor în proprietate industrială care să permită persoanelor interesate să beneficieze de servicii

calificate în domeniul proprietății industriale, servicii oferite de un grup de persoane cu o organizare corespunzătoare în raport cu importanța activității pe care o desfășoară”.

110. Pe de altă parte, trebuie remarcat că legiuitorul a urmărit armonizarea legislației naționale cu a celorlalte țări europene, dar a considerat că emiterea Ordonanței Guvernului nr. 66/2000 „se impune în mod necesar pentru ca, până la data aderării României la Convenția brevetului european, corpul de consilieri să poată fi constituit și să funcționeze la un înalt nivel de calificare, conform practicilor europene, în vederea agreării acestora pe lângă Oficiul European de Brevete”. În adoptarea reglementării legiuitorul s-a inspirat, așadar, din sistemul de reprezentare creat prin Convenția brevetului european.

111. Potrivit regulii 152 (11) din Regulamentul de aplicare a Convenției³, în aplicarea art. 134 din Convenție⁴, autorizarea de reprezentare în procedurile derulate în fața Oficiului European de Brevete poate fi dată și unei asociații de mandatar, autorizare care trebuie înțeleasă ca vizând orice persoană care profesază în cadrul acelei asociații.

112. Conform practicii Oficiului European de Brevete, atunci când persoana reprezentată împuternicește asociația de profesioniști, nu înseamnă că însăși asociația este îndreptățită să acționeze în fața Oficiului, deoarece acest drept îl au individual doar membrii asociației, dar atare mecanism nu este nelegal, câtă vreme toți membrii grupului sunt îndreptățiți, în egală măsură, să acționeze din partea persoanei reprezentate.

113. Acest mecanism de reprezentare se regăsește și în reglementarea adoptată de România pentru procedurile naționale.

114. Astfel, în ceea ce privește reprezentarea în fața Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci, în aplicarea art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 66/2000, art. 42 alin. (2) din Instrucțiuni prevede că prin procura de reprezentare dată de către mandant în acest scop „va fi desemnat ca mandatar consilierul, cabinetul individual sau societatea în cadrul căreia acesta își desfășoară activitatea”.

115. În situația în care au fost desemnate drept mandatar cabinetele sau societățile organizate conform art. 20 din ordonanță, alin. (3) al aceluiași art. 42 prevede că acestea „vor împuternici un consilier salariat al acestora să reprezinte interesele mandantului în fața OSIM sau față de terți”.

116. Așadar, în concepția legiuitorului, reprezentarea intereselor unei persoane juridice poate fi încredințată și uneia dintre formele profesionale în care un consilier în proprietate industrială își desfășoară activitatea, iar salariatul împuternicit de către mandatar reprezintă, în acest fel, chiar interesele mandantului.

117. Din modul de formulare a art. 28 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 66/2000, precum și din interpretarea coroborată a acestui text cu art. 20 și art. 27, văzându-se și rațiunea reglementării ordonanței, rezultă că legiuitorul a avut în vedere un mecanism similar și în cazul reprezentării în judecată reglementate prin art. 28 alin. (2) din ordonanță, dat fiind că a prevăzut posibilitatea reprezentării „de către consilierii în proprietate industrială”, care își pot desfășura activitatea în formele enumerate în art. 20 alin. (1).

118. Diferența față de reprezentarea părților în fața Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci este instituirea condiției ca acel consilier care se prezintă în mod efectiv în fața instanței să fie avocat sau consilier juridic, și nu orice salariat din cadrul formei de exercitare a profesiei.

³ Regulamentul de aplicare (disponibil pe website-ul OEB [http://documents.epo.org/projects/babylon/eponet.nsf/0/F9FD0B02F9D1A6B4C1258003004DF610/\\$File/EPC_16th_edition_2016_en.pdf](http://documents.epo.org/projects/babylon/eponet.nsf/0/F9FD0B02F9D1A6B4C1258003004DF610/$File/EPC_16th_edition_2016_en.pdf)) face parte integrantă din Convenție, conform art. 164 alin. (1) din Convenție.

⁴ În conformitate cu prevederile art. 134 („Mandatarii autorizați”) din Convenția brevetului european, „Reprezentarea profesională a persoanelor fizice și juridice în procedurile stabilite de această convenție poate fi efectuată doar de mandatarii autorizați ale căror nume apar pe o listă ținută în acest scop de Oficiul European de Brevete” (alin. 1). „Persoanele ale căror nume apar pe lista mandatarilor autorizați sunt îndreptățite să acționeze în toate procedurile stabilite de prezenta convenție” (alin. 4).

119. Dacă acel consilier pentru care persoana juridică titulară a unui drept de proprietate industrială sau care tinde la obținerea protecției unui asemenea drept ori care acționează în baza unui interes legitim optează în vederea reprezentării în judecată profesia individual, este posibilă, în mod evident, emiterea procurii de reprezentare în persoana acestuia.

120. În cazul în care, însă, consilierul în proprietate industrială care este, în același timp, consilier juridic își exercită profesia într-un grup constituit în formele prevăzute de lege, contractul de mandat se încheie chiar cu entitatea în cauză, care urmează a-l împuternici, în vederea înfățișării în fața instanței, pe consilierul juridic ce deține și calitatea de consilier în proprietate industrială.

121. În acest caz, persoana fizică asigură, prin voința legiuitorului, reprezentarea intereselor mandantului însuși, exercitând drepturile procedurale ale acestuia în fața instanței de judecată.

122. Este de precizat că acest mecanism este singurul posibil, avându-se în vedere și statutul unui consilier juridic, reglementat prin Legea nr. 514/2003.

123. Legea nr. 514/2003 prevede că exercitarea profesiei de consilier juridic este incompatibilă cu orice altă profesie autorizată sau salariată în țară sau în străinătate [art. 10 lit. c)], iar un consilier juridic poate fi doar numit în funcție sau angajat în muncă, cu statut de salariat, asigurând apărarea drepturilor și intereselor legitime ale persoanei în slujba căreia se află, inclusiv ale unei persoane juridice de drept privat (art. 1—4 din lege).

124. Pe de altă parte, prin derogare de la art. 10 lit. c) din Legea nr. 514/2003 (legea-cadru de reglementare a profesiei), un consilier juridic poate fi, în același timp, consilier în proprietate industrială, atât timp cât acesta din urmă își poate desfășura activitatea și ca salariat în cadrul unei societăți profesionale ce are ca obiect activitățile în domeniul proprietății industriale, conform art. 20 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 66/2000. Prin ipoteză, aceasta este situația din dosarul aflat pe rolul instanței de trimitere, dubla calitate a persoanei care s-a înfățișat în fața instanței ca reprezentant al întintatei fiind menționată ca atare în sesizarea pentru dezlegarea chestiunii de drept.

125. Situația de excepție menționată este de strictă interpretare și aplicare, astfel încât o persoană juridică titular al unui drept de proprietate industrială sau o altă persoană juridică de natura celor vizate de art. 28 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 66/2000 nu ar putea fi reprezentată în judecată, pe acest temei de drept, de propriul consilier juridic, angajat cu contract de muncă, în condițiile în care acesta nu ar putea fi concomitent consilier în proprietate industrială, salariat al unei societăți profesionale indicate în art. 20 alin. (1) din ordonanță.

126. Desigur, partea persoană juridică poate alege să fie reprezentată în judecată de propriul consilier juridic, dar atare situație relevă, în fapt, aplicarea normei de drept comun reprezentate de art. 84 alin. (1) din Codul de procedură civilă, și nu a normei din art. 28 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 66/2000.

127. Dacă s-ar limita interpretarea art. 28 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 66/2000 la reprezentarea prin consilierul juridic al părții, s-ar ajunge la concluzia că norma nu

poate fi aplicată în situația consilierului juridic, concluzie inacceptabilă prin prisma regulii conform căreia orice normă se interpretează în sensul de a produce efecte juridice.

128. Întrucât unica ipoteză în care este admisibil cumulul de profesii este aceea a consilierului juridic angajat al uneia dintre formele de exercitare a profesiei de consilier în proprietate industrială prevăzute de art. 20 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 66/2000, ținând cont și de exigența ca interpretarea normei să permită producerea efectelor juridice preconizate de către legiuitor, trebuie acceptat că partea poate fi reprezentată în judecată pe temeiul art. 28 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 66/2000 și de către un asemenea consilier, scop în care acesta va fi împuternicit, în vederea înfățișării în fața instanței, de către angajator — una dintre entitățile de natura celor prevăzute de art. 20 alin. (1) din ordonanță, în baza procurii de reprezentare acordate de către mandant.

129. Față de interpretarea în acest sens a art. 28 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 66/2000 se pune problema dacă există un conflict de legi, în condițiile în care art. 84 alin. (1) din Codul de procedură civilă, astfel cum a fost interpretat prin Decizia nr. 9/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, nu permite reprezentarea în judecată a persoanei juridice printr-un mandatar persoană juridică.

130. În caz afirmativ, concursul dintre legea specială și cea generală ar urma să fie rezolvat potrivit principiului *lex posterior derogat priori*, și nu principiului *specialia generalibus derogant*, întrucât este posibilă modificarea sau abrogarea unei norme speciale printr-o normă generală ulterioară, dacă acest lucru este prevăzut în mod expres⁵.

131. Or, potrivit art. 83 lit. k) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare, la data intrării în vigoare a Codului de procedură civilă se abrogă orice alte dispoziții contrare, chiar dacă sunt cuprinse în legi speciale.

132. Acest text relevă abrogarea expresă indirectă⁶ a legilor speciale contrare aflate în vigoare la data producerii efectelor Codului de procedură civilă⁷.

133. Pe acest temei, ar urma să se constate intervenită abrogarea parțială a dispozițiilor art. 28 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 66/2000 și modificarea corespunzătoare a conținutului normei, în sensul înlăturării doar a părții contrare normei abrogatoare⁸, ceea ce ar echivala cu menținerea reprezentării prin consilierul în proprietate industrială care își desfășoară activitatea în mod individual, adică doar prin avocat.

134. Din considerentele expuse în motivarea deciziei reiese că raționamentul juridic ce a fundamentat soluția adoptată pornește de la premisa că activitatea de reprezentare convențională în fața instanțelor de judecată este rezervată prin lege avocaților și consilierilor juridici, fiind inadmisibilă autorizarea constituirii și de înmatriculare a societăților comerciale de consultanță, asistență și reprezentare juridică, astfel cum s-a statuat prin Decizia nr. XXII din 12 iunie 2006, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secțiunile Unite în soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 936 din 20 noiembrie 2006.

⁵ Conform art. 67 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „Evenimentele legislative implicite nu sunt recunoscute în cazul actelor normative speciale ale căror dispoziții nu pot fi socotite modificate, completate sau abrogate nici prin reglementarea generală a materiei, decât dacă acest lucru este exprimat expres”.

⁶ Abrogarea expresă indirectă reprezintă o formă a abrogării, ca procedeu de încetare a acțiunii unei norme de drept ca urmare a intrării în vigoare a unei norme noi contrare, care se manifestă atunci când actul normativ nou prevede generic faptul că dispozițiile contrare legii se abrogă, fără însă să le menționeze în mod expres.

⁷ Principiul *specialia generalibus derogant* înscris în art. 2 din Codul de procedură civilă are în vedere legile speciale ulterioare intrării în vigoare a codului.

⁸ Conform art. 64 alin. (5) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „Abrogările parțiale sunt asimilate modificărilor de acte normative, actul normativ abrogat parțial rămânând în vigoare prin dispozițiile sale neabrogate”.

135. Cât timp reprezentarea convențională în fața instanțelor de judecată nu poate constitui obiect de activitate al unei persoane juridice, s-a conchis în sensul că norma de procedură imperativă din art. 84 alin. (1) din Codul de procedură civilă nu permite interpretarea conform căreia o persoană juridică ar putea fi reprezentată în fața instanței printr-o altă persoană juridică, așadar nici prin consilierul juridic al acesteia din urmă.

136. Aceste considerente decisive care sprijină și explicitează Decizia nr. 9/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept indică faptul că soluția adoptată exclude o anumită interpretare a art. 84 alin. (1) din Codul de procedură civilă, într-o situație juridică determinată, aceea a reprezentării printr-o persoană juridică ce nu are dreptul de reprezentare convențională în fața instanțelor de judecată.

137. Nu rezultă din considerentele deciziei că norma de drept comun în materia reprezentării în judecată ar trebui interpretată în același mod și într-o situație diferită, aceea a reprezentării printr-o persoană juridică căreia o lege specială, precum art. 28

alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 66/2000, îi conferă dreptul de reprezentare convențională în fața instanțelor de judecată, respectiv prin consilierul juridic al acesteia din urmă.

138. În limitele prezentei sesizări, care vizează art. 84 alin. (1) din Codul de procedură civilă doar prin prisma interpretării date prin Decizia nr. 9/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, nu se relevă niciun argument pentru care art. 28 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 66/2000, care permite reprezentarea unei persoane juridice prin intermediul unei alte persoane juridice, respectiv prin consilierul juridic salariat al acesteia din urmă, ar fi contrar art. 84 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în situația din speță.

139. În acest caz, art. 28 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 66/2000 nu are nici măcar un caracter derogatoriu de la norma de drept comun, dat fiind că nu conține o soluție legislativă diferită în aceeași situație, constituind o normă particulară de reprezentare în judecată prin avocat sau consilier juridic.

Pentru aceste considerente, în temeiul art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă, în Dosarul nr. 25.502/3/2014, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 28 alin. (2) coroborate cu cele ale art. 20 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 66/2000 privind organizarea și exercitarea profesiei de consilier în proprietate industrială, republicată, reprezentarea convențională a persoanelor juridice în fața instanțelor de judecată poate fi asigurată și prin consilierul juridic angajat al uneia dintre formele de exercitare a profesiei de consilier în proprietate industrială, în măsura în care consilierul juridic are și calitatea de consilier în proprietate industrială.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 30 ianuarie 2017.

PREȘEDINTELE DELEGAT AL SECȚIEI I CIVILE

LAVINIA CURELEA

Magistrat-asistent,
Mihaela Lorena Mitroi

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 052517